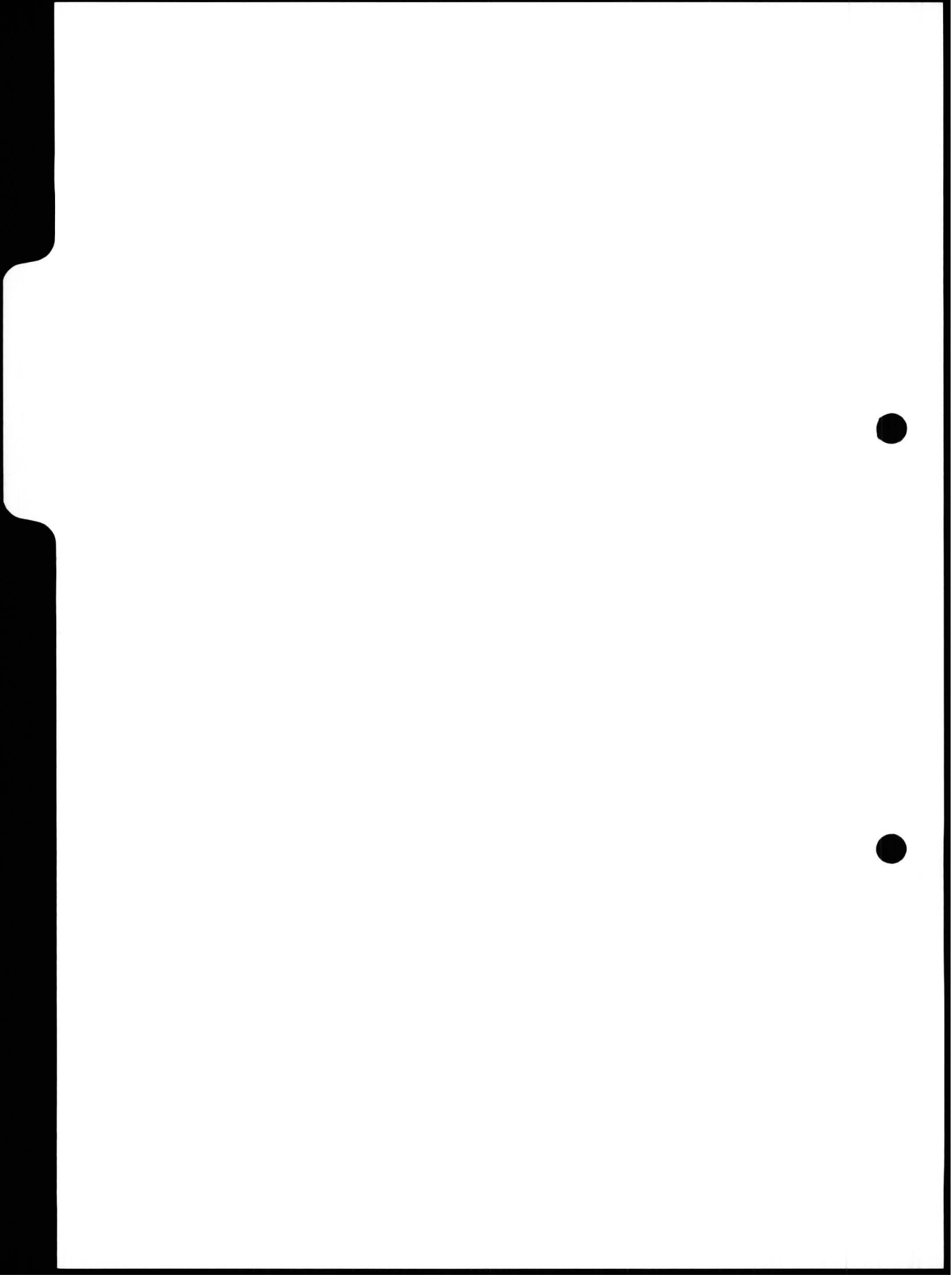

B17 Slachtoffers van vrouwenhandel

B17 Slachtoffers van vrouwenhandel

- 1 Algemeen**
- 2 Toezicht: opschorting van de verwijdering**
 - 2.1 **Algemeen**
 - 2.2 Slachtoffers van vrouwenhandel
 - 2.3 Getuige-aangevers
- 3 Vergunning tot verblijf**
- 4 Bevoegdheidsvragen**
- 5 Verwijdering**

1 Algemeen

Het onderdeel van het vreemdelingenbeleid dat in dit hoofdstuk wordt beschreven, hangt ten nauwste samen met het beleid dat de Nederlandse regering voert ten aanzien van de bestrijding van vrouwenhandel.

Het strafrechtelijk beleid is neergelegd in de richtlijn voor de opsporing en vervolging van vrouwenhandel (bijlage C 30).

Als richtsnoer bij de opsporing en vervolging van dit delict geldt het volgende: als schuldig aan vrouwenhandel kan worden beschouwd degene die een ander door geweld of een andere feitelijke of door bedreiging met geweld of een andere feitelijke dan wel door misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht of misleiding tot prostitutie brengt dan wel onder voornoemde omstandigheden enige handeling onderneemt ten einde een ander tot prostitutie te brengen.

Misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht wordt verondersteld indien de prostituee in een situatie verkeert die niet gelijk is aan de omstandigheden waarin een mondige prostituee in Nederland pleegt te verkeren.

Het Nederlands beleid is erop gericht de opsporing en vervolging van diegenen die zich aan overtreding van art. 250 bis en/of ter Wetboek van Strafrecht schuldig maken, zoveel mogelijk te bevorderen. In dit opzicht is het van groot belang dat slachtoffers van vrouwenhandel hiervan ook aangifte doen. Dit geldt eveneens voor getuigen van vrouwenhandel.

Voorts kan het voor het opsporings- en vervolgingsonderzoek noodzakelijk blijken dat de slachtoffers dan wel getuige-aangevers van vrouwenhandel gedurende langere tijd in Nederland verblijven om de bewijsvoering te kunnen afronden.

Het vreemdelingenbeleid dient bij deze uitgangspunten aan te sluiten. Meer in het bijzonder dient te worden voorkomen dat slachtoffers dan wel getuigen van vrouwenhandel afzien van het doen van aangifte uit angst om uit Nederland te worden verwijderd. Met het oog hierop dient in voorkomende gevallen de verwijdering te worden opgeschort of verblijf te worden toegestaan, waarbij in het kader van het algemene toezicht op vreemdelingen een aantal aandachtspunten geldt (zie 2.2).

Het doel van B17 is tweeledig: het opsporen en vervolgen van vrouwenhandel en het bieden van opvang aan de slachtoffers van vrouwenhandel gedurende de bedenktijd voorafgaande aan de aangifte en gedurende de periode van opsporing, vervolging en de berechting in feitelijke aanleg na aangifte van vrouwenhandel.

Voor het contact tussen de korpschef en de IND is per IND-district een contactpersoon vrouwenhandel aangesteld. Deze contactpersonen zijn telefonisch te bereiken via de volgende telefoonnummers:

NO	038 455 8616
NW	023 568 3667
ZO	0736495316
ZW	0703703400

Voor de opvang van slachtoffers van vrouwenhandel kan contact opgenomen worden met de Stichting tegen Vrouwenhandel (STV). STV inventariseert welke hulp de

betrokkene nodig heeft en zet vervolgens een op haar afgestemd hulpverleningstraject in gang. De STV organiseert, indien gewenst, het volgende:

- een veilig onderkomen in een opvanghuis;
- medisch onderzoek;
- emotionele begeleiding en ondersteuning;
- begeleiding en ondersteuning bij een eventuele terugkeer;
- juridische begeleiding en ondersteuning.

De STV is bereikbaar op werkdagen van 9.00 uur tot 17.00 uur; voor aanmeldingen van (mogelijke) slachtoffers van vrouwenhandel is het Meldpunt bereikbaar op werkdagen van 9.00 uur tot 13.00 uur. Telefoonnummer: 030 271 6044 / Faxnummer: 030 271 6084.

2 Toezicht: opschorting van de verwijdering

2.1 Algemeen

De vreemdelingen die hier te lande als prostituée werkzaam zijn, hebben doorgaans toegang verkregen tot Nederland voor een verblijf in de vrije termijn, al dan niet op basis van een visum. De algemene verplichting tot aanmelding is een belangrijk instrument voor het leggen van contacten met de betrokkenen (zie A5/2.7).

Uit deze en andere contacten in het kader van het toezicht op vreemdelingen zal kunnen blijken of er mogelijk sprake is van vreemdelingen die het slachtoffer zijn van vrouwenhandel, of getuige van vrouwenhandel.

Het is noodzakelijk dat de controles in het kader van dit toezicht systematisch en intensief door de vreemdelingendienst worden gehouden.

Voor de beoordeling of opschorting van de verwijdering noodzakelijk is, is het van belang een onderscheid te maken tussen slachtoffers en getuige-aangevers van vrouwenhandel.

2.2 Slachtoffers van vrouwenhandel

Reeds bij geringe aanwijzingen dat er sprake zou kunnen zijn van een slachtoffer van vrouwenhandel dient de betrokken korpschef de betrokken vrouw te wijzen op de mogelijkheid van bedenktijd en aangifte van vrouwenhandel. Tijdens de bedenktijd wordt de verwijdering gedurende een termijn van drie maanden opgeschort. De betrokkene wordt daarmee in de gelegenheid gesteld om in alle rust te besluiten of zij al dan niet aangifte wil doen. In de regel kunnen vrouwen die het slachtoffer zijn geworden van vrouwenhandel en mogelijk ook van seksuele gewelddaden zich immers pas na langere tijd over deze ervaringen uiten.

Wanneer een vrouw gebruik wil maken van de bedenktijd van maximaal drie maanden dient de korpschef:

- betrokkene te wijzen op de mogelijkheid om een verklaring te verkrijgen als bedoeld in artikel 12 lid 2 Algemene Bijstandswet;
- een stempel met een einddatum in haar identiteitspapier te zetten dat de verwijdering is opgeschort. Wanneer betrokkene niet over een (geldig) paspoort of ander geldig identiteitspapier beschikt, dan dient een paspoort bij de diplomatieke vertegenwoordiging van het betreffende land te worden aangevraagd waarbij de korpschef indien nodig bemiddelt;
- betrokkene in de gelegenheid te stellen om zich medisch te laten onderzoeken ter vaststelling van eventuele geslachtsziekten of andere fysieke en/of psychische klachten. Een tbc-onderzoek in dit stadium kan de eventuele verlening van een vtv na aangifte bespoedigen;
- **betrokkene** voor zover dat nog niet gebeurd is in contact te brengen met de zedenpolitie of andere relevante politiediensten;
- betrokkene in de gelegenheid te stellen contact op te nemen met een (rechts) hulpverlener en de Stichting tegen Vrouwenhandel;
- betrokkene een minstens maandelijks meldingsplicht op te leggen gedurende de bedenktijd, alsmede in het geval zij verhuist naar een andere gemeente;
- contact op te nemen met de contact-persoon vrouwenhandel van het betreffende IND-district;

- betrokkene in de gelegenheid te stellen om aangifte te doen van vrouwenhandel.

Indien de korpschef verder verblijf in Nederland van de betrokkene met het oog op bovengenoemde aspecten wenselijk acht, dient hij zich in verbinding te stellen met de IND.

2.3 Getuige-aangevers

Indien door een vreemdeling aangifte is gedaan terzake van overtreding van art. 250 Wetboek van Strafrecht en de vreemdeling is geen slachtoffer van vrouwenhandel, dient de korpschef

- onverwijld contact op te nemen met het OM om na te gaan of de aanwezigheid van betrokkene noodzakelijk wordt geacht voor het opsporings- en vervolgingsonderzoek;
- betrokkene te wijzen op de mogelijkheid om een verklaring te verkrijgen als bedoeld in artikel 12 lid 2 Algemene Bijstandswet;
- een stempel met een **einddatum** in haar identiteitspapier te zetten dat de verwijdering is opgeschort;
- betrokkene een maandelijks meldingsplicht op te leggen totdat het OM een beslissing heeft genomen, alsmede in het geval zij verhuist naar een andere gemeente;
- contact op te nemen met de contact-persoon vrouwenhandel van het betreffende IND-district.

3 Vergunning tot verblijf

De vergunning tot verblijf wordt aan slachtoffers van vrouwenhandel en getuige-aan-gevers van vrouwenhandel verleend om de betrokkene een verblijfstitel te verschaffen gedurende het opsporings- en vervolgingsonderzoek en de berechting in feitelijke aanleg van de verdachte(n) van het plegen van het strafbare feit, waarvan aangifte is gedaan. De vergunning tot verblijf wordt dan ook slechts verleend voor de duur van het opsporings- en vervolgingsonderzoek en de berechting in feitelijke aanleg.

Een slachtoffer van vrouwenhandel komt voor een vergunning tot verblijf onder beperking in aanmerking indien zij aangifte heeft gedaan terzake van overtreding van art. 250 ter Wetboek van Strafrecht.

Wanneer een slachtoffer van vrouwenhandel aangifte doet van vrouwenhandel dient de korpschef

- het volgende voorschrift toe te passen: het ondergaan van een tuberculose-onderzoek (zie Vc A4/6.6);
- onverwijld contact op te nemen met het Openbaar Ministerie (OM);
- onverwijld contact op te nemen met de IND in de persoon van de contactpersoon vrouwenhandel en deze per fax een D16 toe te sturen vergezeld van het bewijs van het tbc onderzoek. De contactpersoon vrouwenhandel faxt dan zo spoedig mogelijk de beslissing op de vtv-aanvraag;
- de vtv af te geven (de Minister van Justitie beslist) en de tekst 'onder beperking als genoemd in Vreemdelingencirculaire 1994, B17' aan te tekenen;
- geen leges te heffen.

Voor vrouwen die geen gebruik hebben gemaakt van de bedenktijd geldt eveneens dat de korpschef:

- betrokkene in de gelegenheid dient te stellen om zich medisch te laten onderzoeken;
- betrokkene voor zover dat nog niet gebeurd is in contact dient te brengen met de zedenpolitie of andere relevante politiediensten;
- betrokkene in de gelegenheid te stellen contact op te nemen met een (rechts)hulpverlener en de Stichting tegen Vrouwenhandel.

Een getuige-aangever komt voor een vergunning tot verblijf in aanmerking indien hij of zij noodzakelijk geacht wordt voor het opsporings- en vervolgingsonderzoek.

Wanneer het OM de aanwezigheid van een getuige-aangever noodzakelijk acht dient de korpschef:

- het volgende voorschrift toe te passen: het ondergaan van een tuberculose-onderzoek (zie Vc A4/6.6);
- onverwijld contact op te nemen met de IND in de persoon van de contactpersoon vrouwenhandel en deze per fax een D16 voor te leggen vergezeld van het bewijs van het tbc-onderzoek. De contactpersoon vrouwenhandel faxt dan zo spoedig mogelijk de beslissing op de vtv-aanvraag;
- de vtv af te geven (de Minister van Justitie beslist) en de tekst 'onder beperking als genoemd in Vreemdelingencirculaire 1994, B17' aan te tekenen.

In de schriftelijke beschikking ter verlening van de vergunning tot verblijf, met vermelding van het nummer van het proces-verbaal of van het parketnummer van de

desbetreffende zaak komt tot uitdrukking dat slechts verblijf wordt toegestaan voor de duur van het opsporings- en -vervolgingsonderzoek en de berechting in feitelijke aanleg. Het verrichten van arbeid is niet toegestaan.

EGIEER-onderdanen

In het identiteitspapier waarin de vergunning tot verblijf wordt aangetekend kan volstaan worden met de volgende tekst: 'onder beperking als genoemd in de **Vreemdelingen**circulaire 1994, hoofdstuk B17'. Arbeid is vrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is hiervoor niet vereist.

De vergunning tot verblijf wordt verleend, tenzij tegen het verblijf van de vreemdeling bezwaar bestaat uit een oogpunt van gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid (zie A4/4.2). In afwijking van het algemene toelatingsbeleid (zie A4/4.2) wordt het ontbreken van voldoende middelen van bestaan niet tegengehouden.

Het bovenstaande laat onverlet de mogelijkheid, die het algemene vreemdelingenbeleid biedt, om in daarvoor in aanmerking komende gevallen een vergunning tot verblijf af te geven op grond van klemmende redenen van humanitaire aard.

Het OM gaat niet over tot vervolging

Wanneer het **OM** van vervolging afziet, kunnen slachtoffers van vrouwenhandel en getuige-aangevers gebruik maken van de beklagprocedure bij het Gerechtshof. De uitslag van deze procedure mag hier te lande worden afgewacht: de korpschef dient de verwijdering op te schorten voor de duur van de procedure. De korpschef dient betrokkene te wijzen op de mogelijkheid om ook voor deze periode een verklaring als bedoeld in artikel 12 lid 2 Algemene Bijstandswet te verkrijgen.

4 Bevoegdheidsvragen

Voor de bestrijding van vrouwenhandel is het noodzakelijk informatie over de landelijke situatie te verkrijgen. Mede om deze reden geldt de volgende bevoegdheidsverdeling.

Verlenen van een vergunning tot verblijf

De Minister van Justitie is bevoegd tot het verlenen van een vergunning tot verblijf.

Weigeren van een vergunning tot verblijf

De korpschef is bevoegd tot weigering van een vergunning tot verblijf maar dient daartoe eerst een bijzondere aanwijzing te vragen aan de Minister van Justitie.

Het doen van een voorstel of het vragen van een bijzondere aanwijzing in verband met verlening of weigering van een vergunning tot verblijf moet zo snel mogelijk na het indienen van de aanvraag geschieden via de contactpersoon vrouwenhandel van het betreffende district.

Hiermee dient niet te worden gewacht totdat het Openbaar ministerie een beslissing heeft genomen omtrent het al dan niet instellen van vervolging.

Voor bevoegdheidsvragen in verband met de vergunning tot verblijf wordt verwezen naar A4/6.

5 Verwijdering

Indien de noodzaak tot opschorting van de verwijdering niet langer aanwezig is en indien de betrokkene niet of niet langer in aanmerking komt voor een vergunning tot verblijf als bedoeld onder 3, is het beleid inzake verwijderingen onverkort van toepassing.

De bevoegdheid tot het geven van een last tot uitzetting berust bij de Minister van Justitie (zie A6/3.3). Daarbij verdient de aandacht dat in de reis- of identiteitspapieren van een vreemdeling die stelt slachtoffer van vrouwenhandel te zijn, nimmer aantekeningen omtrent de verwijdering mogen worden geplaatst.

Een (eventueel) verhaal van kosten van verwijdering op de betrokkene dient steeds in overleg met de IND te gebeuren.

